

כ"א תמוז ה'תשס"ג
ב"ר יצחק יצחק (ב"ר יצחק יצחק)

שלחו מתם הוורו בערבוביאה הוורו כחבורה הוורו בבני עניים שמהם תצא חורה שנאמר (במדרש טו) יול מים מרליו (כרלים) שמהם תצא חורה ומפני מה אין [מצויין] תלמודי חכמים (יוצאין) [לצאת] מבני תלמודי חכמים אמר רב יוסף שלא יאמרו חורה ירושה היא להם רב שישא בריה דרב ארי אמר

רבינא אמר שאין מברכין בחורה תחלה

"ראמר רב יהודה אמר רב מ"ד (יבמות ט) מי האיש

החכם ויבן את ואח דבר זה נשאל לחכמים ולנביאים ולמלאכי השרת ולא פירשוהו עד שפירשו הקב"ה בעצמו שנאמר (שם) ויאמר ה' על עונכם את חורתי וגו' היינו לא שמעו בקולו והיינו לא הלכו בה

אמר רב יהודה אמר רבשלא ברכו בחורה תחלה

... וזכר מרש לייבך ה' חכר מרש עקטת משייך. לא חתפתם האי קרא למאי לכוהני הכהן וזאל לא קא חרש ביה מיד ונראה למורי סק נכחב כספרים תהלה כמו שגניט ב"ר אחרון דמוטה (דף מ"ג) בעקבות המשיח חלפת יבנה וזכרנו פירוש זה על בעקבות שהא לטון סוף כמו חכר מרש עקטת משייך: ביה הועד. מקום סגלמדי: חכמים ממועדן סס ללמוד חורה: ס"ג והגבלן. מקום שמתו ק' יאסומס: וזלשי האבול. אכני גטול לרין סגלאל ל"א חלשי גוית סגלמדין:

כדי שלא יתגדרו על הצבור

מר זוטרא אמר מפני שהן (מתגדרין) [מתגברין] על הצבור

רב איש אמר משום דקרו לאינשי חמרי

וכן הפעם, מנה רעה היא צד קמא וקראי קאדם שיחבתם מפנה צד הפעה האסור ויפטר עצמו שלא יקעס' ואפלו צד-דקר שקראו קלעס עליי. ואם רעה? הפסיל איפה של-קניו וקני-כיתו, או על-הצבור- אם קנה פרנס- ורעה קלעס עליהם קדי שקורו קמישב- וקראי עצמו בקניהם שהיא כועס קדי ליפרם ותהיה דעתו מלישבת בינו לבין עצמו. קאדם שהוא מודה' כועס דשצח קעסו הוא אינו כועס. אמרי חכמים הראשונים: כל-הכועס פאלו עובד עבודה זרה. ואמרו: שקל-הכועס, אם תקם הוא- חקמנו מספקת מפניו, ואם גביא הוא- נבואחו מספקת מפניו, ובצלי כעס אין מתיקם מיים: לפיכך צור להחזיק מן הכעס צד שנהיג עצמו שלא ירגיש אפלו לדברים ספקיטים- וזו היא מדרב הסוכה, ודרך הצדיקים: הם עלוברים ואינם עלקבים שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאנקה ושמויים קיסורים, וצליהם הפתוב אומר: ואקניו קצאת הפשט קבברתו" (שופטים ה, לא)

לישראל, וזה הדור היוצא ממצרים למד מגעוריו לסבול עול מצרים ונפשו שפלה, ואיך יוכל עתה להלחם עם אדוניו, והיו ישראל נרפים ואינם מלומדים למלחמה. הלא תראה כי עמלק בא כעס מועט, ולולי תפלה משה היה חולש את ישראל³⁹, והשם לכדו שהוא עושה גדולות ולו נתכנו עלילוח⁴⁰ סבכ שמתו כל העם היוצא ממצרים הזכרים, כי אין בהם כח להלחם ככנענים, עד שקם דור אחר דור המדבר⁴¹, שלא ראו גלות והיתה להם נפש גבוהה, כאשר הזכרתי בדברי משה כפי' ואלה שמות-

כ"א תמוז ה'תשס"ג

... שגלה בורחם של עוררו ונחמיה, מעולי' בכל אומה, איוב, בעשרך ובהשפעתך יכולת להחיש את והליך ישבו הארץ ובנין בית-המקדש, כרם, חוקן אטומה הינה ולא קליטה זנו היעקה החיסוריות של הזוגות, לא יעזבו הסעורנימיהה נוד הסובליטים, השומרוניים ושאר שמוני-ישירול אשר רצו להחריב את הישוב ולכבות את זיק התקווה החזרוני של עם ה', ביה עשית בשעה שעולי הוולו קראו מבעמקי-סבל וזאחי: "כישל כח הסבל והעמר הרבה ויחיינו לא נוכל לננוט בחומה" י ישתת בחיבורידיים לא השתונפת בסבלם של הלוחמים לנוען היהדות, ארץ ישראל והמאולה: מעולט לנו הכוונת קרנו אורו לסונגס, רק לשלמון וסובחן זאגות כל הנונים, ורם למעור החמללת הקבילה זומר לחרי זויוב: "יעתה קחו לכם שבעה מיום ושבעה זיילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יחלל עליכם". הני מוסה את זויוב עוד הפעם, ייבחו נא במוטי: היורע הוא להחלל עתה על הוללת ולהשתתף בסכלו הלמד דברמה בשעת פורעניות וחורון אף ו הזס סינול לעצמו מטבע חדשה של התפילה הכוללת והמקיפה זית הרביטו ו זס ייחטן בעדכם, אז תובא מוולתו זום נאולתכם- "כי זס פניו זאש"י, אז תדעה כי איוב נפדת מן הנעיר חונוהוויסטי וזכנס למרחב הסימפטיה עפ הציבור וההיסטרפון לזולת, וכי ההתכדלות הופקעה, ובמקומה הופיעה ההתחברות.

א. סעי' ויקרא ויק' 6

וידבר יהוה אל-מושה לאמר: דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל-תפנו אל-האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לדענכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל ומפחרת והטטר עד-יום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא יציה: ואכליו עונו ישא ביראת-קדש יהוה חלל וזכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם את-קציר ארצכם לא תכלה פאת שורך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל ופרט פרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אותם אני יהוה אלהיכם: לא תגנבו ולא-תקחושו ולא-תשקרו איש בעמיתו: ולא-תשבעו בשמי לשקר וחללת את-שם אלהיך אני יהוה: לא-תעשק את-רעך ולא תגול לא-תלין פעלת שכיר אתך עד-לקר: לא-תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת פאלהיך אני יהוה: לא-תעשו עול במשפט לא-תשא פנידל ולא תהדר מן גדול בעדק השפט עמיתך: לא-תלך רכיל בעמיתך לא תעמוד על-דם רעך אני יהוה: לא-תשנא את-אחיך בלבבך הזכח תוכיח את-עמיתך ולא תשא עליו זמא: לא-תקס ולא-תשו את-דבי עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: את-חקתי תשמרו בהמתך לא-תדביע כל-איש שורך לא-תזרע כל-איש ובגד כל-איש שעטנו לא יעלה עליך: ואיש בירושלם את-אשה שכבת-זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתגלה בקרת תהיה לא יומתו בירלא חפשה: והביא את-אשמו ליהוה אל-פתח אהל מועד איל אשם: וכפל עליו הפזן באיל האשם לפני יהוה על-הטארו אשר הטא ונסלח לו מחטאתו אשר הטא:

וכיתבאו אל-הארץ ונטעתם כל-עץ מאכל וערלתם ערלתו את-פרוץ שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעית יהיה כל-פרוץ קדש הלולים ליהוה: ובשנה החמישית תאכלו את-פרוץ להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על-הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: דשרט לנפש לא תתנו בכשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכס אני יהוה: אל-תחלל את-בתך להזנותה ולא-תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את-שבתתי תשמרו ובקדשי תיראו אני יהוה: אל-תפנו אל-האבות ואל-הידועים אל-תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת פאלהיך אני יהוה: וכי יגור אתך גר בארצכם לא תגו אותו: כאורח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כירגים היתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במשקל ובמשרה: מאזני צדק אכני-צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמותם את-כל-חקתי ואת-כל-משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: